

Arrest

nr. 174 817 van 19 september 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2016 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 januari 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 mei 2016.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verweerder verschijnt niet ter terechtzitting en is evenmin vertegenwoordigd. Blijkens het rechtspleging-dossier werd hij nochtans regelmatig opgeroepen voor de terechtzitting. Gelet op artikel 39/59, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt hij derhalve geacht in te stemmen met het beroep. Deze vaststelling heeft evenwel niet tot gevolg dat de Raad het beroep ook automatisch dient in te willigen wanneer toch blijkt dat de vordering onontvankelijk is of de voorwaarden voor toewijzing kennelijk niet zijn vervuld. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (cf. RvS 8 november 1999, nr. 83.348, RvS 20 maart 2001, nr. 94.124, RvS 21 oktober 2005, nr. 150.057 en RvS 13 mei 2014, nr. 227.364).

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Over de ontvankelijkheid van het beroep, voor zover het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten

2.1.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 17 mei 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.1.2. Verzoekers richten op 23 mei 2016 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.1.3. In het proces-verbaal van 18 augustus 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De voorzitter stelt tevens dat er een nieuwe beslissing 9ter werd genomen op 20 juli 2016, die ontvankelijk, doch ongegrond werd bevonden, en vraagt naar het vereiste belang. De voorzitter wijst er immers op dat de huidige beslissing een onontvankelijkheidsbeslissing omwille van een documentaire onontvankelijkheid betreft, terwijl de nieuwe beslissing reeds een ten gronde beoordeling van de zaak inhoudt. De advocaat van de verzoekende partijen gedraagt zich hieromtrent naar de wijsheid van de Raad.”*

2.1.4. Verzoekers brengen met hun uiteenzetting ter terechtzitting niets in tegen de in de beschikking gedane vaststelling dat geen enkel afzonderlijk middel werd ontwikkeld tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten, waardoor het beroep onontvankelijk voorkomt. De beschikking blijft op dit punt dan ook overeind.

Het beroep is onontvankelijk, bij gebreke aan enig ontwikkeld middel, in zoverre het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten.

2.2. Over de ontvankelijkheid van het beroep, voor zover het is gericht tegen de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad

van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2.2. Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.2.3. Ter terechtzitting gevraagd naar het belang dat zij nog kunnen laten gelden bij de vernietiging van de onontvankelijkheidsbeslissing – gelet enerzijds op de vaststelling dat voormelde beslissing werd getroffen op grond van de documentaire onontvankelijkheidsgrond dat geen identiteitsbewijs voorlag en anderzijds heden reeds een nieuwe beslissing tot onontvankelijkheid doch ongegrondheid werd getroffen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarin het identiteitsbewijs niet langer ter betwisting staat, zodat huidige discussie reeds achterhaald is – stellen verzoekers zich louter te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De Raad merkt hierbij op dat wanneer hun belang in vraag wordt gesteld, verzoekers hieromtrent een duidelijk standpunt dienen in te nemen en de nodige gegevens dienen aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Door zich louter te gedragen naar de wijsheid van de Raad, maken verzoekers niet aannemelijk alsnog over het wettelijk vereiste belang te beschikken.

2.2.4. Het beroep is bijgevolg onontvankelijk, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang. Om die reden dient geen uitspraak meer te worden gedaan over het gestelde in de beschikking van 24 mei 2016, aangaande de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA